

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 974/98
af 3. maj 1998
om indførelse af euroen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning fastsætter pengelovgivningsbestemmelser for de medlemsstater, der har vedtaget at indføre euroen; der er allerede blevet fastsat bestemmelser om kontinuitet i aftaler, udskiftning af henvisninger til ecuen i retlige instrumenter med henvisninger til euroen og afrunding i Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen ⁽⁴⁾; indførelsen af euroen vedrører alle borgeres daglige transaktioner i de deltagende medlemsstater; for at sikre navnlig forbrugerne en afbalanceret overgang bør man også undersøge andre foranstaltninger end foranstaltningerne i nærværende forordning og i forordning (EF) nr. 1103/97;
- (2) på Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 1995 i Madrid blev det besluttet, at betegnelsen »ecu«, der i traktaten benyttes til at henvise til den europæiske valutaenhed, er en generisk betegnelse; de 15 medlemsstaters regeringer besluttede, at denne afgørelse er den godkendte og endelige fortolkning af de relevante bestemmelser i traktaten; navnet på den fælles europæiske valuta skal være »euro«; euroen vil som valuta for de delta-

gende medlemsstater blive opdelt i et hundrede underenheder med navnet »cent«; definitionen af navnet »cent« forhindrer ikke brug af varianter af denne betegnelse i almindelig brug i medlemsstaterne; Det Europæiske Råd var desuden af den opfattelse, at navnet på den fælles valuta skal være det samme på alle Den Europæiske Unions officielle sprog, idet der dog tages hensyn til de forskellige alfabeter;

- (3) Rådet træffer efter traktatens artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum, ud over fastlæggelsen af omregningskurserne de foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af euroen;
- (4) i alle tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af traktatens artikel 109 K, stk. 2, bliver en deltagende medlemsstat, træffer Rådet i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 5, de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af euroen som fælles valuta i den pågældende medlemsstat;
- (5) i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum, vedtager Rådet på datoen for indledningen af tredje fase de omregningskurser, til hvilke de deltagende medlemsstaters valutaer fastlæses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs euroen træder i stedet for disse valutaer;
- (6) eftersom der hverken er nogen kursrisiko mellem euroenheden og de nationale valutaenheder eller mellem de nationale valutaenheder indbyrdes, bør lovbestemmelserne fortolkes i lyset heraf;
- (7) udtrykket »aftale«, der anvendes ved definitionen af retlige instrumenter, skal anses for at omfatte alle typer aftaler, uanset hvordan de er indgået;
- (8) for at forberede en problemfri overgang til euroen er det nødvendigt med en overgangsperiode mellem erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen og indførelsen af europengesedler

⁽¹⁾ EFT C 369 af 7. 12. 1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 205 af 5. 7. 1997, s. 18.

⁽³⁾ EFT C 380 af 16. 12. 1996, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT L 162 af 19. 6. 1997, s. 1.

og -mønter; i denne periode vil de nationale valutaenheder være defineret som underopdelinger af euroen; der etableres derved retlig ækvivalens mellem euroenheden og de nationale valutaenheder;

- (9) i henhold til traktatens artikel 109 G og forordning (EF) nr. 1103/97 afløser euroen ecuen fra den 1. januar 1999 som EF-institutionernes regningsenhed; euroen skal også være regningsenheden for Den Europæiske Centralbank (ECB) og de deltagende medlemsstaters centralbanker; i overensstemmelse med Madrid-konklusionerne gennemfører Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) den monetære politik i euroenheden; dette forhindrer ikke de nationale centralbanker i at føre konti i deres nationale valutaenhed i løbet af overgangsperioden, især for deres medarbejdere og den offentlige administration;
- (10) alle deltagende medlemsstater kan tillade, at euroenheden anvendes i fuldt omfang på deres område i overgangsperioden;
- (11) i løbet af overgangsperioden kan der gyldigt udfærdiges aftaler, nationale love og andre retlige instrumenter i euroenheden eller den nationale valutaenhed; i denne periode berører denne forordning ikke gyldigheden af henvisninger til en national valuta i et retligt instrument;
- (12) medmindre andet aftales, skal de økonomiske agenter respektere valutaangivelsen i et retligt instrument i forbindelse med alle handlinger, der skal udføres i henhold til det pågældende instrument;
- (13) euroenheden og de nationale valutaenheder bliver enheder af samme valuta; det bør også sikres, at betalinger i en deltagende medlemsstat ved kreditering af en konto kan ske enten i euroenheden eller i den respektive nationale valutaenhed; bestemmelser om betalinger ved kreditering af en konto bør også gælde for grænseoverskridende betalinger, der er denomineret i euroenheden eller i den nationale valutaenhed, som kreditors konto står i; for at sikre, at betalingssystemerne kan fungere efter hensigten, er det nødvendigt at indføre bestemmelser om kreditering af konti ved betalingsmidler, der krediteres via disse systemer; bestemmelser om betalinger ved kreditering af en konto må ikke medføre, at finansielle formidlere er nødt til at tilbyde enten andre betalingsfaciliteter eller

produkter, der denomineres i en bestemt euroenhed; bestemmelserne om betaling ved kreditering af en konto forhindrer ikke finansielle formidlere i at koordinere indførelsen af betalingsfaciliteter denomineret i euroenheden, der bygger på en fælles teknisk infrastruktur i overgangsperioden;

- (14) i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i Madrid udsteder de deltagende medlemsstater nye omsættelige offentlige gældsbeviser i euroen fra den 1. januar 1999; det vil være ønskeligt, at gældsudstedere får mulighed for at redenominere udestående gæld til euroenheden; redenomineringsbestemmelserne skal udformes således, at de også kan anvendes ved retter i tredjelande; udstederne skal have mulighed for at redenominere udestående gæld, der er denomineret i en medlemsstats nationale valutaenhed, når denne medlemsstat har redenomineret en del af eller hele sin offentlige sektors udestående gæld; disse bestemmelser vedrører ikke indførelsen af supplerende foranstaltninger til ændring af vilkårene for udestående gæld, f.eks. med henblik på at ændre den udestående gælds nominelle pålydende, idet dette reguleres i henhold til den nationale lovgivning på området; det vil være ønskeligt, at medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at ændre regningsenheden i de operationelle procedurer for de organiserede markeder;
- (15) det kan også blive nødvendigt med yderligere tiltag på fællesskabsniveau for at kaste lys over, hvilke konsekvenser indførelsen af euroen får på anvendelsen af gældende fællesskabsbestemmelser, især for så vidt angår netting, modregning og teknikker med tilsvarende virkning;
- (16) krav om anvendelse af euroenheden kan kun gennemføres på grundlag af fællesskabslovgivning; i transaktioner med den offentlige sektor kan de deltagende medlemsstater tillade brug af euroenheden; i overensstemmelse med det referencescenario, som Det Europæiske Råd fastlagde på mødet i Madrid, vil den fællesskabslovgivning, der lægger tidsrammen for den almindelige brug af euroenheden, formentlig indrømme den enkelte medlemsstat en vis fleksibilitet;
- (17) i henhold til traktatens artikel 105 A kan Rådet vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter;

(18) pengesedler og mønter skal beskyttes på passende vis mod forfalskning;

(19) pengesedler og mønter denomineret i de nationale valutaenheder mister deres status som lovligt betalingsmiddel senest seks måneder efter overgangsperiodens udløb; begrænsninger i betalinger med sedler og mønter, som medlemsstaterne har indført af offentlige hensyn, er ikke uforenelige med eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel, hvis der findes andre lovlige midler til betaling af pengegæld;

(20) fra og med overgangsperiodens udløb skal henvisninger i retlige instrumenter, der foreligger ved overgangsperiodens udløb, læses som henvisninger til euroenheden efter de respektive omregningskurser; en fysisk redenominering af de eksisterende retlige instrumenter er derfor ikke nødvendig til dette formål; afrundingsreglerne i forordning (EF) nr. 1103/97 gælder også for de omvekslinger, der skal foretages ved overgangsperiodens udløb eller efter overgangsperioden; af tydelighedshensyn kan det være ønskeligt, at den fysiske redenominering sker så hurtigt som muligt;

(21) i punkt 2 i protokol nr. 11 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland hedder det bl.a., at protokollens punkt 5 finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase; den 30. oktober 1997 meddelte Det Forenede Kongerige Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase; i punkt 5 hedder det, at bl.a. traktatens artikel 109 L, stk. 4, ikke finder anvendelse på Det Forenede Kongerige;

(22) med henvisning til punkt 1 i protokol nr. 12 om visse bestemmelser vedrørende Danmark har Danmark, som led i Edinburgh-afgørelsen af 12. december 1992, meddelt, at det ikke vil deltage i tredje fase; i henhold til punkt 2 i nævnte protokol vil alle artikler og bestemmelser i traktaten og ESCB-statutten, hvor der henvises til en dispensation, derfor gælde for Danmark;

(23) i overensstemmelse med traktatens artikel 109 L, stk. 4, vil den fælles valuta kun blive indført i de medlemsstater, der ikke har nogen dispensation;

(24) denne forordning skal derfor finde anvendelse i henhold til traktatens artikel 189, jf. dog protokol nr. 11 og 12 og artikel 109 K, stk. 1 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

DEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- »deltagende medlemsstater«: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland
- »retlige instrumenter«: lovbestemmelser, administrative retsakter, retsafgørelser, aftaler, ensidige retshandlinger, betalingsmidler bortset fra pengesedler og mønter samt andre retligt bindende instrumenter
- »omregningskurser«: de uigenkaldeligt fastlåste omregningskurser, som Rådet vedtager for hver af de deltagende medlemsstaters valuta i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum
- »euroenhed«: den valutaenhed, der er omhandlet i artikel 2, andet punktum
- »nationale valutaenheder«: enhederne af de deltagende medlemsstaters valutaer, således som disse enheder er defineret dagen før indledningen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union
- »overgangsperiode«: det tidsrum, der begynder den 1. januar 1999 og slutter den 31. december 2001
- »redenominere«: ændre den enhed, som den udestående gælds størrelse er opført i, fra en national valutaenhed til euroenheden, som defineret i artikel 2, men uden at der som følge af redenomineringen ændres andet i gældens øvrige vilkår, idet dette reguleres i henhold til den nationale lovgivning på området.

DEL II

ERSTATNING AF DE DELTAGENDE MEDLEMSSTATERS VALUTAER MED EUROEN

Artikel 2

Fra den 1. januar 1999 skal valutaen for de deltagende medlemsstater være euroen. Valutaenheden skal være én euro. Én euro opdeles i et hundrede cent.

Artikel 3

De deltagende medlemsstaters valutaer erstattes med euroen til omregningskurserne.

Artikel 4

Euroen skal være regningsenheden for Den Europæiske Centralbank (ECB) og de deltagende medlemsstaters centralbanker.

DEL III

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 5

Artikel 6, 7, 8 og 9 finder anvendelse i overgangsperioden.

Artikel 6

1. Euroen opdeles tillige i de nationale valutaenheder efter omregningskurserne. Underopdelinger heraf skal bevares. Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning finder pengelovgivningen i de deltagende medlemsstater fortsat anvendelse.

2. Såfremt der i et retligt instrument henvises til en national valutaenhed, skal denne henvisning have samme gyldighed, som hvis der var henvist til euroenheden efter de gældende omregningskurser.

Artikel 7

Erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen har ikke i sig selv den virkning at ændre valutaangivelsen i retlige instrumenter, der foreligger på den dato, hvor erstatningen finder sted.

Artikel 8

1. Handlinger, der skal udføres i henhold til retlige instrumenter, der foreskriver brug af, eller som er denomineret i en national valutaenhed, skal udføres i den pågældende nationale valutaenhed. Handlinger, der skal udføres i henhold til retlige instrumenter, der foreskriver brug af, eller som er denomineret i euroenheden, skal udføres i denne enhed.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder, medmindre andet aftales mellem parterne.

3. Uanset stk. 1 kan et beløb, der enten er denomineret i euroenheden eller i den nationale valutaenhed i en given deltagende medlemsstat, og som skal betales inden for denne medlemsstat ved kreditering af kreditors konto, enten betales af debitor i euroenheden eller i den pågældende nationale valutaenhed. Beløbet skal krediteres kreditors konto i hans kontos denominering, idet en eventuel omveksling skal ske til omregningskurserne.

4. Uanset stk. 1 kan hver enkelt deltagende medlemsstat træffe foranstaltninger, som kan være nødvendige for

— at medlemsstatens offentlige sektors udestående gæld som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem, der er denomineret i den nationale valutaenhed og udstedt i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning, kan redenomineres til euroenheden. Hvis en medlemsstat træffer en sådan foranstaltning, kan udstedere redenominere gæld denomineret i den pågældende medlemsstats valutaenhed til euroenheden, medmindre en sådan redenominering udtrykkelig er udelukket i kontrakten; denne bestemmelse finder anvendelse på den offentlige sektors gæld samt på obligationer og andre former for gældsinstru-

menter, der kan omsættes på kapitalmarkeder, og på pengemarkedsinstrumenter fra andre udstedere;

— at gøre det muligt at omlægge regningsenheden for deres operationelle procedurer fra en national valutaenhed til euroenheden for:

a) markeder for reguleret omveksling, clearing og afregning af instrumenter som nævnt i afsnit B i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer⁽¹⁾ og af råvarer, og

b) systemer for reguleret omveksling, clearing og afregning.

5. Andre bestemmelser end bestemmelserne i stk. 4, der forpligter til brug af euroenheden, må kun vedtages af de deltagende medlemsstater i henhold til en tidsramme, der er fastsat i EF-lovgivningen.

6. Deltagende medlemsstaters nationale lovbestemmelser, der tillader eller pålægger netting, modregning eller teknikker med tilsvarende virkning, skal gælde for pengeforpligtelser, uanset hvilken valuta de er denomineret i, hvis denomineringen er i euroenheden eller en national valutaenhed, idet en eventuel omveksling skal ske til omregningskurserne.

Artikel 9

Pengesedler og mønter denomineret i en national valutaenhed skal bevare deres status som lovlige betalingsmidler inden for deres territoriale grænser pr. dagen før denne forordnings ikrafttræden.

DEL IV

EUROPENGESEDLER OG -MØNTER

Artikel 10

Fra den 1. januar 2002 sætter ECB og de deltagende medlemsstaters centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb. Med forbehold af artikel 15 er disse pengesedler denomineret i euro de eneste pengesedler, der har status som lovligt betalingsmiddel i alle disse medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11. 6. 1993, s. 27. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18. 7. 1995, s. 7).

Artikel 11

Fra den 1. januar 2002 udsteder de deltagende medlemsstater mønter denomineret i euro eller cent, som opfylder den pålydende værdi og de tekniske specifikationer, som Rådet måtte fastsætte i henhold til traktatens artikel 105 A, stk. 2, andet punktum. Med forbehold af artikel 15 er disse mønter de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i alle disse medlemsstater. Ingen bortset fra den udstedende myndighed og personer, der er særligt udpegede i den nationale lovgivning i den udstedende medlemsstat, har pligt til i én betaling at modtage mere end 50 mønter.

Artikel 12

De deltagende medlemsstater skal fastsætte passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af europenge-sedler og -mønter.

DEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Artikel 14, 15 og 16 finder anvendelse fra overgangsperi-
odens udløb.

Artikel 14

Såfremt der i retlige instrumenter, der foreligger ved over-
gangsperiodens udløb, henvises til de nationale valutaen-
heder, skal disse henvisninger læses som henvisninger til
euroenheden i henhold til de respektive omregnings-

kurser. De afrundingsregler, der er fastsat i forordning
(EF) nr. 1103/97, finder anvendelse.

Artikel 15

1. Pengesedler og mønter denomineret i en national
valutaenhed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal
vedblive at være lovligt betalingsmidler inden for deres
respektive territoriale grænser i højst seks måneder efter
overgangsperiodens udløb; denne frist kan nedsættes ved
en national lov.

2. De deltagende medlemsstater kan i op til seks
måneder efter overgangsperiodens udløb fastsætte regler
for anvendelse af pengesedler og mønter denomineret i
deres nationale valutaenhed, jf. artikel 6, stk. 1, og træffe
enhver nødvendig foranstaltning med henblik på at lette
tilbagetrækningen heraf.

Artikel 16

I overensstemmelse med gældende love eller praksis i de
deltagende medlemsstater skal de respektive udstedere af
pengesedler og mønter vedblive at veksle de pengesedler
og mønter, de tidligere har udstedt, til euro til omreg-
ningskursen.

DEL VI

IKRAFTTRÆDEN

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat i overensstemmelse med traktaten, jf. dog protokol nr. 11 og 12 samt artikel 109 K,
stk. 1.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand